

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.422 van 4 juli 1997

A.67.808/III-22.232

In zake : **de naamloze vennootschap
ELECTRABEL,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques PUTZEYS,
Mr. Stéphanie GEHLEN en
Mr. Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest,** vertegenwoordigd door zijn
Regering.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 23 februari 1996 ingediende
verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap
ELECTRABEL de nietigverklaring vordert van :

" het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
van 30 november 1995 waarbij de op 9 maart 1995 door
het Brussels Instituut voor Milieubeheer afgegeven
milieuvergunning voor het bouwen van een elektrisch
onderstation met twee transformatoren 36/11 KV-25 MVA
aan de Visserijstraat te Ukkel wordt bevestigd, in
zoverre dit besluit artikel 5, § B 3.14 van de
bevestigde beslissing vervangt door : «maximumgrens
van blootstelling aan de magnetische velden bij 50/60
Hz : * soort van blootstelling (publiek) : permanent
* magnetische inductie = 1 micro tesla»";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer GILLIAUX,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 november 1996
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 april 1997,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 6 juni 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VANDEPUT,
loco Mr. PUTZEYS, advocaat, die voor de verzoekende
partij verschijnt, en van Mr. KESTERMONT-SOUMERYN,
advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer GILLIAUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op
9 juni 1993 een vergunningsaanvraag heeft ingediend voor
de exploitatie van een elektrisch onderstation met twee
transformatoren 36/11 kv-25 MVA, aan de Visserijstraat
te Ukkel; dat het Brussels Instituut voor Milieubeheer
(BIM) op 9 maart 1995 de gevraagde vergunning heeft
afgegeven en er voorwaarden heeft aan verbonden; dat

meer bepaald artikel 5, B.3.14 van zijn beslissing het volgende bepaalt :

" Bij gebrek aan normen ter zake, maar rekening houdend met de overwegingen van het ministerieel besluit van 7 mei 1987, waarvan gewag wordt gemaakt in het voormelde ministerieel besluit van 20 april 1988, mogen de magnetische stralingen niet hoger liggen dan de waarden die zijn voorgesteld in de richtlijn van het I.R.P.A. (International Radiation Protection Association) van januari 1990, namelijk :

MAXIMUMGRENSEN VAN BLOOTSTELLING AAN DE MAGNETISCHE VELDEN BIJ 50/60 Hz	
soort van blootstelling (publiek)	magnetische inductie μT (eff.)
permanent	100
korte termijn	1.000

dat het milieucollege, waarbij de verzoekende partij en derden beroepen hadden ingesteld, op 27 juli 1995 de beslissing van het BIM heeft bevestigd wat de blootstelling aan het magnetisch veld betreft; dat tegen zijn beslissing beroepen zijn ingesteld waarover de verwerende partij uitspraak heeft gedaan bij de bestreden beslissing; dat in het bestreden besluit, in verband met de maximumgrenzen van blootstelling aan de magnetische velden, wordt verwezen naar een technisch onderzoek dat is uitgevoerd door de verzoekende partij en vervolgens het volgende wordt gesteld :

" Dat uit de bewoordingen van de n.v. ELECTRABEL zelf genoegzaam blijkt dat «de waarden die zijn opgemeten aan de afsluiting van een post, het achtergrondgeluid van de meettoestellen voor de elektrische velden en 1 micro tesla voor de magnetische velden niet overschrijden»
«dat de overheid die uitspraak doet over de beroepen verplicht is rekening te houden met de bezwaren en de ongemakken en met de elementen die in dit geval een invloed zouden kunnen hebben op het gevaarlijk, ongezond en hinderlijk karakter van de installatie (arresten Gemeente Sint-Genesius-Rode, nr. 16.345 van 2 april 1974, en Doneux, nr. 17.828 van 15 oktober 1976);
«dat de door het Verdrag van Maastricht in artikel 130 van het E.G.-Verdrag ingevoerde beginselen inzake

preventie ertoe verplichten in de milieuvergunning als maximumgrens van blootstelling aan magnetische velden bij 50/60 Hz vast te tellen :

- . soort van blootstelling (publiek) = permanent
- . magnetische inductie = 1 micro tesla»";

dat artikel 3 van het bestreden besluit het volgende bepaalt :

" De beslissing van het milieucollege van 27 juli 1995 (...) wordt bevestigd, behalve voor :
Artikel 4, artikel 5, § c en artikel 7 worden geschrapt en artikel 5, § B.3.14 wordt vervangen door : "maximumgrens van blootstelling aan de magnetische velden bij 50/60 Hz :
- soort van blootstelling (publiek) : permanent;
- magnetische inductie = 1 micro tesla"";

Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat "het door het onderzoek van de verzoekende partij aangehaalde cijfer van 1 micro tesla een waarde betreft die is gemeten aan de afsluiting van een willekeurige post zoals hij op dat ogenblik bestaat; die verduidelijking is noch in de laatste considerans van de bestreden handeling, noch in het dispositief ervan opgenomen, zodat er moet worden vanuit gegaan dat de beperking van toepassing is op het hele terrein";

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, welke middel stoelt op de door haar geopperde interpretatie van het bestreden besluit;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat "zij, om de door de milieuvergunning opgelegde maximumgrens van 1 micro tesla te rechtvaardigen, uitdrukkelijk de bewoordingen heeft overgenomen van de n.v. Electrabel zelf, die verwijst naar verschillende wetenschappelijke

onderzoeken ter zake en vervolgens besluit dat de cabine 36 kV aan de Visserijstraat magnetische velden van ten hoogste 1 micro tesla aan de afsluiting zal induceren";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat, wat de draagwijdte van de door het bestreden besluit opgelegde voorwaarde betreft, "de respectievelijke standpunten van de partijen doen denken aan een dovemansgesprek. Die dubbelzinnigheid is te wijten aan de onduidelijkheid van de bestreden handeling"; dat zij er het volgende aan toevoegt :

" (...) de bestreden handeling verklaart niet waarom een maximumgrens die zo buitensporig is ten opzichte van de aanvaarde normen zou worden opgelegd. Daaruit vloeit voort dat de verzoekende partij belang heeft bij het (tweede) onderdeel van het middel, al was het maar om, met het gezag dat verbonden is aan een arrest van de Raad van State, bevestiging te krijgen van het feit dat de opgelegde maximumgrens wordt gemeten ter hoogte van de afsluiting van de post";

Overwegende dat er ambtshalve grond is om na te gaan of de verzoekende partij belang heeft bij het beroep; dat daartoe dient te worden bepaald wat de draagwijdte van het bestreden besluit is, teneinde vast te stellen of het de verzoekende partij nadeel berokkent;

Overwegende dat in een door de verzoekende partij opgesteld document met als titel "Effectenstudie, aanvullende inlichtingen", het volgende wordt gesteld :

" Rekening houdend met het feit dat een cabine 36 kV zoals die aan de Visserijstraat slechts magnetische velden van ten hoogste 1 micro tesla ter hoogte van de afsluiting zal induceren (...)" ;

dat zij de verwerende partij niet kan verwijten dat zij haar een beperking van de magnetische velden heeft opgelegd waarvan ze zelf heeft gezegd dat ze die kon naleven;

Overwegende dat de advocate van de verwerende partij, op het verzoek om de interpretatie die wordt gegeven in de memorie van antwoord te verduidelijken, bevestigd heeft dat de door artikel 3 van het bestreden besluit opgelegde beperking dient de worden gemeten ter hoogte van de afsluiting en niet op het hele terrein; dat die interpretatie overigens logisch is, omdat de verwerende partij, zoals trouwens in het bestreden besluit is aangegeven, "rekening diende te houden met de bezwaren en de ongemakken en met de elementen die in dit geval een invloed zouden kunnen hebben op het gevaarlijk, ongezond en hinderlijk karakter van de installatie", wat inhoudt dat de toegelaten hinder wordt gemeten op de plaats waar hij het publiek zou kunnen treffen en niet op plaatsen die niet voor het publiek toegankelijk zijn;

Overwegende dat het bestreden besluit, gelet op de draagwijdte ervan zoals zij is gepreciseerd in dit arrest, de verzoekende partij geen nadeel berokkent; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting, op vier juli 1900 zevenennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
HANOTIAU,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.